

Dve godine pseudonezavisnosti Kosova: rezultati i perspektive

By [Dr. Pyotr Iskenderov](#)

Global Research, March 23, 2010

[Fond Strateške Kulture](#) 18 February 2010

In-depth Report: [THE BALKANS](#)

Dve godine od kako je Skupština Kosova usvojila deklaraciju o nezavisnosti te srpske pokrajine довољан је рок да би се сагледао смисао западног геополитичког пројекта. Главни закључак могао би бити да је за архитекте косовске „независности“ 17. фебруар 2008. године представљао полазну тачку широког прекрајања мапе Европе, чији је циљ – дефинитивно цепање исконских српских територија, потискивање Русије са Балкана и стварања потпорне базе НАТО у Југоисточној Европи. **Осим тога, подршка албанских сепаратиста и босанских муслимана омогућава Сједињеним Државама да активније делују у Ираку, Авганистану, Пакистану и потенцијално у Ирану, амортизујући оптужбе за антиисламски курс.** Једина снага на Балкану, способна да се супростави тој стратегији, која директно угрожава геополитичке интересе Русије, као и пре су здраве патриотске снаге на српској политичкој сцени.

Шта су успели постићи на Косову архитекте „новог светског поретка“ у протекле две године, и у чему се њихови планови нису сасвим остварили? Пре свега, блокирани су покушаји Србије да пружи изразитији отпор настајању косовске псеудодржаве. Како је наглашавао у разговору са аутором овог чланка потпредседник опозиционе Српске радикалне странке и руководилац њене фракције у Народној скупштини Драган Тодоровић, „актуелне власти Србије настављају да сарађују са онима, који руше нашу државу. Званични Београд је пропустио низ могућности за учвршћивање свог положаја у питању Косова и Метохије. Наш најснажнији аргумент се од почетка сводио на постојање резолуције Савета безбедности ОУН број 1244 од 10. јуна 1999. године, који захтева поштовање нашег државног суверенитета и територијалне целовитости. Међутим, уместо да инсистира на најстрожијем спровођењу тог документа и постепено се креће путем повраћаја Косова у уставни поредак, наше власти су мимо наведене резолуције омогућиле Европској унији да се меша у послове Косова, иако она нема никаквог права на тамошње присуство. Без обзира на то што план специјалног представника генералног секретара ОУН Марти Ахтисарија, којим се предвиђа давање Косову надзиране независности, није био усвојен од стране Савета безбедности ОУН, српске власти пристале су на размештање у покрајини Косово цивилно-полицијске мисије ЕУ. А та мисија има један једини циљ да реализује „Ахтисаријев план“ и ствара нове институте државе Косова. Ми смо изгубили много времена, али се надам да ћемо моћи остварити наше циљеве једино дипломатским методама, поред осталог, рачунајући на Међународни суд ОУН у Хагу. И већ дуже од једне године српска дипломатија све своје снаге упире у осигурање потребне одлуке наведеног Суда, иако ће она бити пре политичка, него правна, и зато ће представљати нови пораз Србије“.

У опширном интервјуу, посвећеном другој годишњици независности косовске псеудодржаве, српски министар спољних послова Вук Јеремић је означио „највећим успехом“ свог ресора у протеклих две године то, што су „сачувани мир и стабилност у региону упркос дестабилизирајућем утицају приштинских власти“. **Међутим, уз сво поштовање дипломатичности господина Јеремића, не треба заборављати да борба за мир и стабилност на Балкану и борба за српско Косово - нису једно те исто.** Уосталом, опрезност шефа МСП Србије постаје схватљивија ако се сетимо претећег упозорења које су ових дана на његову адресу упутиле западне земљечланице међународне Контакт групе за Косово. Дипломатска нота, коју су потписали представници САД, Велике Британије, Немачке, Француске и Италије, захтева од Вука Јеремића да у наредним месецима „охлади у својим изјавама о Косову“. У документу се каже буквално следеће: „Ми смо све до сада трпели агресивне изјаве Србије о Косову јер смо сматрали да ће временом то питање бити могуће скинути са дневног реда. Наши партнери у Београду саопштили су нам, да су изјаве министра Јеремића о Коосву имале за циљ да заштите председника Тадића од напада српских националиста, и да је иницијатива за обраћање Међународном суду ОУН за консултативно мишљење о законитости декларације о независности Косова представљала тек маневар помоћу кога би било могуће скинути косовско питање са списка политичких проблема у Србији. Све се то, изгледа, показало као неистина и Косово остаје за Србију важан политички проблем“.

Као што видимо, западни партнери актуелних српских власти су спонтано открили тајну Полишинела, која се састоји у томе да је свеукупна пређашња политичко-дипломатска активност Београда на косовском правцу била унапред усаглашена са САД, ЕУ и НАТО и да је имала за циљ обману сопственог јавног мњења. И зашто се онда чудити садашњим маневрима Вука Јеремића!

Међутим, вратимо се резултатима последње косовске двогодишњице. Сем дипломатског признања од стране 65 од 192 државе - чланице ОУН, Косово је у том периоду успело да постане члан две утицајне међународне финансијско-економске организације - Светске банке и Међународног монетарног фонда. То омогућава косовским властима да узимају валидно учешће у дискусијама и рачунају на крупне позајмице и кредите. Од 1999. године до данас Приштина је само по званичним каналима од међународних донора добила реда 4 милијарде евра. Покрајинска влада инсистира на још већој помоћи, иако ионако донорске дознаке чине 15 процената укупног бруто друштвеног производа Косова. Косовски министар финансија Ахмет Шаља већ је изјавио, да рачуна на инострана средства за попуњавање текућег буџетског дефицита. Дипломатски представник Италије (једног од крупнијих донора косовске економике) у Приштини Мајкл Џифони од срца је одреаговао у смислу да међународне помоћи „неће бити довољно за то да се реше економски проблеми и покрене реални напредак те земље“. „Неопходно је прекинути тај порочни круг зависности од спољне помоћи“ - каже италијански дипломата, али при том није у стању да објасни, на шта се то још може ослонити данашња косовска економика осим на паре Европске комисије, ММФ и Светске банке, и на приходе од криминалног бизниса.

Трећи релативни успех албанских власти Косова и њених западних координатора јесте раскол који се испољио крајем 2009. године у редовима косовских Срба. У време док на општинским изборима у новембру - децембру излазност Срба на северу није

премашивала 1 проценат, Срби у изолованим енклавама на осталом делу територије Косова гласали су активније, са излазношћу од једне трећине. Осим тога, низ српских лидера на челу са руководиоцем Српског покрета отпора Момчилом Трајковићем позвало је своје сународнике да одустану од бојкота сепаратистичких органа власти, назвавши учешће на изборима (па према томе и у створеним по основу њихових резултата општинским саветима) „мањим од још већег зла“. Није придодала оптимизам борцима за српско Косово ни смена архиепископа Рашко-Призренског Артемија. **Међутим, у целини узев, косовски Срби као и до сада остају један од главних балканских бедема отпора „новом светском поретку“.**

Ето са таквим багажом су учесници косовске геополитичке партије стигли докле су стигли. Све горе речено омогућава да прогнозирамо значајну активизацију деловања Запада у циљу остварења до сада још неостварених циљева. То је пре свега дефинитивна дезорганизација српског отпора и осигурање пристанка владајуће елите у Србији на независност Косова у замену за обећање убрзаног пријема у Европску унију. Непосредно на Косову ће албански сепаратисти, мисија ЕУ и натовске снаге КФОР, покушати да остваре муњевиту оружану операцију у циљу стављања под контролу северних региона покрајине. После решења тих задатака акценат ће бити пренесен на даље дробљење Србије по линији Војводина – Санџак – Прешевска долина ,уз истовремено одигравање албанске карте у суседним балканским државама. **Реализација датог плана биће осујећена или реално блокирана само у случају фундаменталних промена на унутрашњеполитичкој сцени Србије и тесне сарадње српског становништва и војно-политичких структура Северног Косова, босанске Републике Српске и саме Србије, уз истовремено активније инволвирање Русије у геополитичке процесе на Балкану.**

Петр Ахмедович ИСКЕНДЕРОВ – старији научни сарадник Института славистике РАН, магистар историјских наука, међународни коментатор листа «Времја новостјеј» и радио-станице «Глас Русије»

The original source of this article is [Fond Strateške Kulture](#)
Copyright © [Dr. Pyotr Iskenderov](#), [Fond Strateške Kulture](#), 2010

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [Dr. Pyotr Iskenderov](#)

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca